

Волонтер дядя Гриша приїхав до Львова збирати гроші для захисників

Ірина Мелешко

15 березня 2024, 20:30

Волонтер дядя Гриша приїхав до Львова. Фото: Суспільне Львів

Волонтер Григорій Янченко (дядя Гриша), який пересувається на кріслі колісному, у свої 77 років зібрав для потреб ЗСУ майже 7 мільйонів гривень. Зараз чоловік із благодійною місією — зібрати кошти на закупівлю дронів для українських військових — об'їжджає міста Заходу України. Уже побував у Тернополі та Івано-Франківську, тепер тиждень буде у Львові.

Суспільне поспілкувалося із волонтером.

Дядя Гриша родом із Чернігівщини, тривалий час проживав в Херсоні. Після служби в радянській армії втратив обидві ноги і пальці на руках. Загалом переніс 34 операції й опинився в колісному кріслі. Втім, це не заважає йому допомагати військовим з 2014 року.

Волонтер дядя Гриша. Фото: Суспільне Львів

"Чим більше дронів, тим більше впевненості, що буде перемога"

На кріслі колісному волонтера — синьо-жовтий прапор, з мініколонки лунає українська музика. А гроші збирає в п'ятилітрове пластикове відро.

Волонтер дядя Гриша у Львові. Фото: Суспільне Львів

"Зараз іде війна дронів, чим більше дронів, тим більше впевненості у тому, що буде перемога. Тому з тієї допомоги, що я збираю, більшість грошей витрачаю на дрони-камікадзе. Суми — не маленькі. Кожен безпілотник коштує від 18 до 20 тисяч гривень, а коли везеш 10 дронів, то сума вже самі розумієте яка. А вони ж одноразові, полетіли і не повертаються", — розповідає волонтер.

Каже, що спочатку тривалий час збирав гроші у Запоріжжі, куди переїхав з Херсона, але помітив, що через те, що стоїть на одному місці, то донати почали падати, а запити військових залишаються. Тепер обрав практику об'їздити за три тижні три міста, а потім на тиждень — на передову до бійців.

"Я думав, люди, які живуть далеко від лінії фронту, можливо, не відчують так війни, як ті, хто живе за 30-40 км, але я був в Тернополі, в Івано -Франківську і вдячний мешканцям тих міст, що вони, розуміючи ситуацію, яка зараз є в Україні, донатять гроші", — каже дядя Гриша.

На запитання, скільки міст об'їздив, відповідає: "Давайте порахуємо: Херсон, Миколаїв, Запоріжжя, Дніпро, Кременчук, Полтава, Черкаси, Тернопіль, Івано-Франківськ і тепер Львів".

Після Львова протягом тижня займатиметься закупівлею дронів і поїздкою на фронт, а потім збирається їхати на Закарпаття.

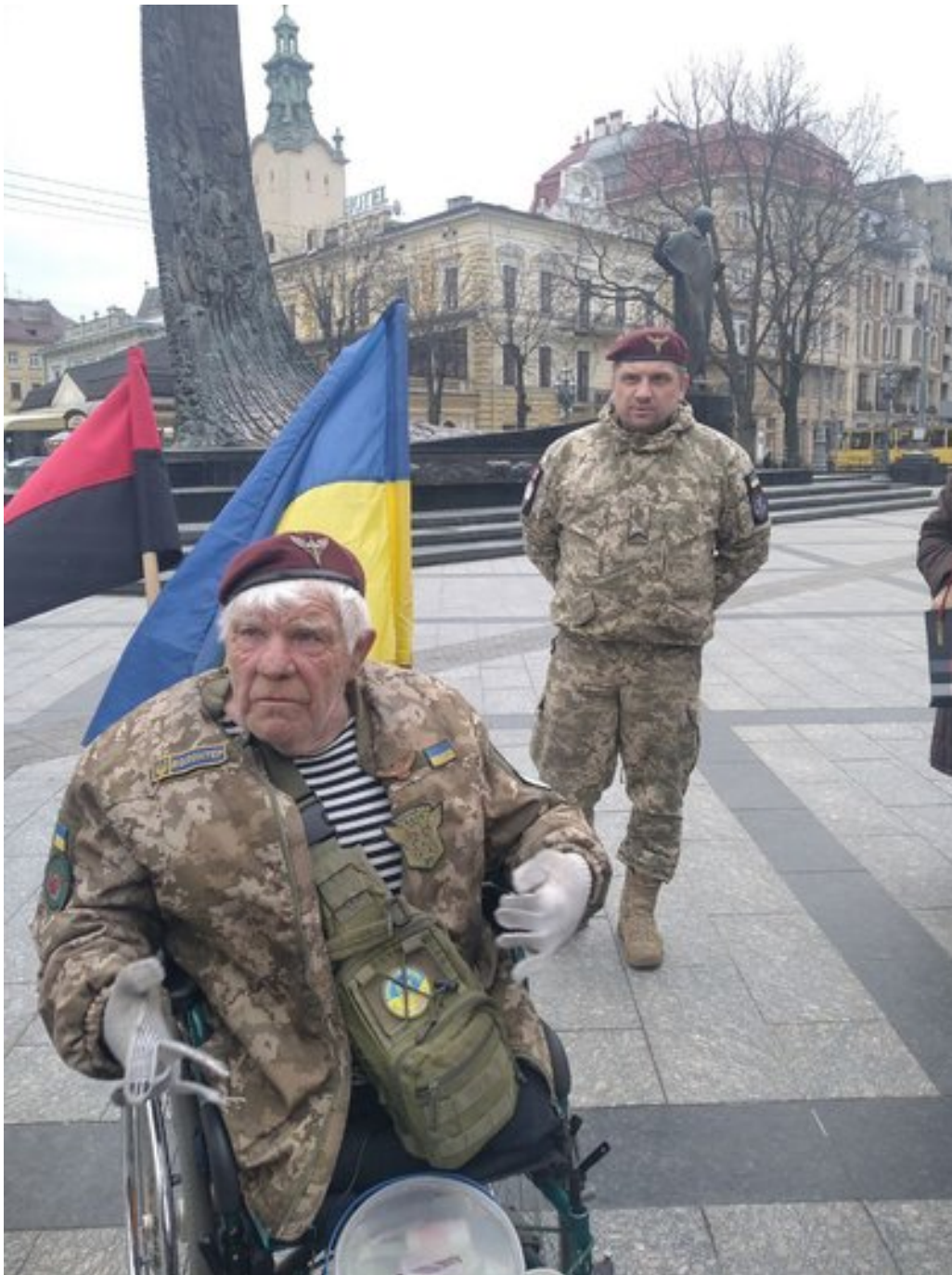
"Інколи думаю — все, сьогодні ще відпрацюю, а завтра беру вихідний"

Григорій Янченко каже, що найважче волонтерити було в Херсоні, під час окупації:

"Щодня виїжджав і розумів, що можу не повернутися. Жив, як на мінному полі. Зараз, коли мандрую по всій Україні, вільно себе відчуваю".

У поїздках волонтера супроводжують друзі — військові чи волонтери. У Львові — це військовослужбовці 80-ї окремої десантно-штурмової Галицької бригади.

"Я десантник і вони десантники, то як інакше", — коментує дядя Гриша.

Волонтер дядя Гриша та військовий 80-ї Галицької бригади. Фото: Суспільне Львів

Каже, що попри втому продовжує волонтерити, адже розуміє, що військовим важче.

"Інколи буває такий стан, що думаю, ну все, сьогодні ще відпрацюю, а завтра беру вихідний. Але на ранок прокидаюся і думаю: ти спав в теплій постелі, жив у комфортних умовах, а як же там бійці в окопах під дощем, спекою, снігом... І попередні думки відходять на задній план. Йду і працюю", — каже дядя Гриша.

"Я щасливий, що мій шлях пройшов саме через Львів"

Для Григорія Янченка Львів — особливе місто. Саме тут він зустрів своє кохання — дружину Тамару, з якою прожив 51 рік і втратив три роки тому.

"Я щасливий, що мій шлях пройшов саме через Львів. Я тут зустрів своє кохання, тут ми розписалися і гуляли весілля. Хочу проїхати по тих місцях, де ми з дружиною жили колись. Перед очима — події 55-річної давнини. З великим задоволенням працюю тут", — ділиться чоловік.

Зустріч із земляками

До волонтера підходить жінка, обіймає його, вкладає гроші у скриньку та просить зробити спільне фото. Як виявилось, це землячка дяді Гриші із Херсона — Валентина Бойко. Жінка з сім'єю у квітні 2022 року переїхала на Львівщину.

Волонтер дядя Гриша зустрівся з землячкою. Фото: Суспільне Львів

"Я завжди, ще в Херсоні донатила. Тобто з 2014 року ми з ним. Пам'ятаю, дядя Гриша їздив по центральному ринку. У нього ще позаду візка такий ящик був, у який хто буряки кидав, хто капустину, хто гроші. Якось його помічниця приїжджала до нас на дачу. Завантажили 15 ящиків слив, урожай тоді добрий був. Всі кавуни, які на городі були", — пригадує жінка.

Валентина Бойко. Фото: Суспільне Львів

Каже, що коли дізналась, що дядя Гриша планує приїхати до Львова, то вже слідувала за інформацією, щоб не пропустити зустрічі із херсонцем. Адже для неї — це як побачитись з рідним містом, за яким сумує. Фотографії планує надіслати дітям. "От перешлю їм, хай бачать і знають, що дядя Гриша живий", — додає жінка.